

چقدر باید تیر را به خطا زد؟ هم هدف معلوم است، هم روش تیراندازی، آن وقت بعضی‌ها به راحتی تیر را هوایی می‌زنند تا محکم برگردد و بخورد به سر خودشان! عجیب است دیگر. مثلاً این طبیعی است که هر کسی دوستانی داشته باشد و دشمنانی. اصلاً کسی که دشمن ندارد معلوم است که یک جای کارش می‌لنگد. حالا که ما دوست و دشمن داریم، اگر از دوست خود بپُوریم و برویم دشمن را التماس بکنیم که گوشه چشمی به ما بکند، خنده‌دار نیست؟ این همان تیر را در فرق خود زدن است دیگر. برای همین امیرالمومنین می‌فرمایند:

زُهِدْكَ فِي رَاغِبٍ فِيكَ نُقْصَانُ حَظٍّ وَرَغْبَتُكَ فِي زَاهِدٍ فِيكَ ذُلُّ نَفْسٍ

سردی و بی‌رغبتی تو با کسی که تو را می‌خواهد، کم‌بهرگی تو است و میل تو به آن کسی که تو را نخواهد، خواری تو است.

البته این کار را فقط کسی می‌کند که عقده حقارت دارد. چه در زندگی فردی و چه در زندگی جمعی. مثلاً بعد از انقلاب اسلامی ایران، همه کشورهای مظلوم، دل‌شان می‌خواهد با ما دوست باشند و همه مستکبرین هم از ما بدشان می‌آید. مسخره نیست که ما به جای مظلومان به دنبال دوستی با دشمنان باشیم؟ برای همین است که تا تاریخ تاریخ است، ما پشتیبان مظلومان خواهیم ماند!